

Umsögn berist nefnd atvinnuveganefndar.

Umsögn Sifjar Snorradóttur, 22. apríl 2020, varðandi 150. löggjafarþing 2019–2020. Þingskjal 1256 — 727. mál. Stjórnarfrumvarp.

Sæl/l

Þetta er umsögn frá 3ja árs læknanema við Háskóla Íslands. Við erum um 50 einstaklingar, nemar og makar þeirra sem höfum lagt mikið á okkur að undirbúa okkur fyrir inntöku í nám með strangri samkeppni, því að læra grunnfög læknisfræðinnar, vinna með skóla til að eiga í okkur og á, þurft að taka námslán. Undanfarnar vikur hafa mörg okkar tekið aukavaktir og skráð okkur í bakvarðarsveit meðfram námstengdri rannsóknarvinnu í þessum faraldri.

Við höfum skrapað saman, fengið að láni, unnið fyrir útskriftarferð sem átti að vera í lok maí. Við höfum borgað allt að þrjúhundruð þúsund fyrir ferð sem átti að vera verðlaun fyrir mikla vinnu og mikið streð. Við höfum fengið vilyrði frá ferðaskrifstofunni að þeir séu að fara að endurgreiða okkur ferðina. Því við munum ekki fara, og munum aldrei fara í þessa útskriftarferð. Það er enginn möguleiki á því að þessi tími komi aftur, tíminn þegar við erum að útskrifast með B.S. í læknisfræði eftir mikla vinnu.

Við töldum okkur standa á góðum grunni að fara fram á endurgreiðslu og aflýstum ferðinni með góðum fyrirvara þegar sást í hvað stefndi. Við vissum ekki hver staðan yrði úti, hvort okkar yrði þörf heima og vildum ekki vera að stofna okkar nánustu í hættu með því að ferðast að óþörfu. Eins eru einstaklingar í hópnum sjálfir með áhættuþætti alvarlegra fylgikvilla sjúkdómsins COVID19. Við aflýstum ferðinni í samráði við tengiliða okkar hjá ferðaskrifstofunni og gekk vel að þeirra sögn að aflýsa bókunum. Tengiliðurinn tjáði okkur að erfiðleikar í bókunum að utan vegna óvissu í ferðamannaviðskiptum væri næg forsenda í sjálfu sér að aflýsa ferðinni. Ferðaskrifstofan ætti því að hafa fengið allt endurgreitt utan 12þúsund krónum hjá einu innanlandsflugfélagi að utan. Tengiliðurinn tilkynnti okkur þetta og eins að þetta 12þúsund krónu tap á haus myndi velta yfir á okkur. Við skyldum fá allt endurgreitt utan 12þúsund krónur. Ég taldi þetta ekki standast Neytendalög en málin ættu eftir að þróast meira. Ferðaskrifstofan hefur frestað endurgreiðslum í vikur, framyfir frest þeirra samkvæmt gildandi lögum Neytendastofnunnar.

Fyrirtæki eins og ferðaskrifstofur rukka kúnna sína um tryggingar í hverri ferð og eru lagalega skyld til að tryggja sig gegn ófyrirsjáanlegum viðburðum. Að sjálfsögðu hefur þessi heimsfaraldur fordæmalaus áhrif í efnahagi innanlands og á heimsvísu. En með þessu lagafrumvarpi finnst mér vera verið að styrkja fyrirtæki á kostnað einstaklinga. Ég treysti ferðaskrifstofunni og neytendalögum í mínu landi fyrir mínum hagsmunum og lagði til hluta af mínum lágmarkslaunum til að tryggja mig aukalega gegn forföllum, veikindum eða slysum. Veirufaraldur því miður var ekki hluti af þeim viðbótarpakka.

Því mótmæli ég þessari áætlun, að neytendur láni ferðaskrifstofum peninga sína næstu 12 mánuði. Við vitum mjög vel að þetta hafa verið óvenjulegar og óviðráðanlegar aðstæður. Við höfum verið að takast á við þær líka. En það er engu að síður ansi hár reikningur að senda háskólanemum að lána ferðaskrifstofu peningana okkar, fyrir ferð sem aldrei var farin og aldrei verður farin. Ég sem námsmaður sé eftir hverri krónu og var lengi að ákveða að láta þessa ferð eftir mér. Við skiljum að lausafjárstaðan er erfið. Hún verður erfið hjá öllum. Við

þurfum öll að borga, borga leigu, borga mat fyrir börnin okkar, kaupa bækur og bensín. Við munum standa okkar vaktir. En ekki senda okkur reikninginn fyrir rekstri ferðaskrifstofa. Þetta er ekki bankinn sem á að láta fjármagna rekstur ferðaskrifstofunnar. Ekki okkar sparnaður, nemanna. Ekki peningar ellilífeyrisþega, ekki peningar fólks sem hélt það hefði efni á ferðum en er margt búið að missa vinnuna, eða makar þeirra, og stólar á að fá þessa fjármuni til baka. Ríkið á marga banka. Látið þá lána. Ekki okkur.

Virðingarfyllt,

Sif Snorradóttir
Bæjargili 9
210 Garðabæ